

Villány, 1897. július 15. –Budapest, 1958. február 28.

Apja lakatos volt, ő négy polgárit végzett, majd vasesztergályos lett. 1917-ben a Hirmann fémárugyárban szabadult, belépett a Magyarországi Vas- és Fémmunkások Szövetségébe, több üzemben szakszervezeti bizalmi volt. 1919-ben részt vett a tanácsköztársaság Tolna megyei eseményeiben, ezért 15 hónapra ítélték. Kiszabadulása után a Magyarországi Szociáldemokrata Párt VIII. kerületi szervezetében, majd a Vági-féle MSZMP egyik körzeti csoportjának vezetőségében tevékenykedett. Több munkahelye volt, majd 1932-től a Steyer autójavító üzemben dolgozott, mint vasesztergályos, majd a gépműhely vezetője. A TTT vasas csoportja aktív tagja lett.

1945-ben belépett az MKP-be. 1945. június és augusztus között Nagykanizsán MKP titkár, majd korábbi munkahelyén az üzemi pártszervezet elnöke lett. 1948-ban a Méray Motorkerékpárgyár vállalatvezetője, majd 1948. szeptembertől az Általános Gépipari Központ vezérigazgatója volt, átigazolták az MDP-be. 1950. júliusban a Nehézipari Minisztérium személyzeti főosztályvezetője lett, majd 1950. december 11-én kohó-és gépipari személyzeti miniszterhelyettesnek javasolták. 1951. január 22-én a javaslatot megváltoztatták. 1952. áprilisban a KGM személyzeti főosztályvezetői beosztásából felmentették és egy vállalat vezetőjévé nevezték ki.